

Magas technikai kamat kezelése

Zubor Zoltán

Kockázatkezelési szintek

1. A kockázat felismerése → igény felmerülése: foglalkozni kell vele.
2. A kockázat mérése (modellezés – állomány és eszközoldalon, feltételezések érzékenységvizsgálata, a jövőbeni veszteség valószínűsége és mértéke).
3. Ha (2) alapján indokolt: Intézkedési terv készítése, stratégia kidolgozása (új eszközportfólió, állománytisztítás).
4. Ha (3) kevés, és a veszteség elkerülhetetlennek látszik: tartalék képzése.

Milyen tartalék jöhet szóba?

- Matematikai tartalék: elvben nem zárható ki a termék a már meglévő szerződésekre is vonatkozó (és így a szerződések egyoldalú) módosításával, pl. a tartalék kisebb technikai kamattal való újraszámolása, és az ebből adódó egyszeri (vagy a konstrukcióból következő folyamatos) tartalékfeltöltéssel. Az ügyfél semmilyen körülmények között sem járhat rosszabbul. Ez azt jelenti, hogy vagy jelentős adminisztrációs többlettel, esetleg szükségtelenül több ráfordítással jár. Nem javasolt.

Milyen tartalék jöhet szóba?

- Eredménytől függő díjvisszatérítési tartalék: Célja a képződött nyereség visszaosztása, nem pedig egy (potenciális) veszteség kezelése. → Nem lehetséges.

Milyen tartalék jöhet szóba?

- Egyéb biztosítástechnikai tartalék: A legkézenfekvőbb megoldás, csak egy megfelelő kalkuláció kell hozzá, ami:
 - valamennyi tudott befolyásoló tényt felhasználja (azaz ismert dolgokat nem helyettesít feltételezésekkel),
 - a kifutáshoz hiányzó paramétereket teljes körűen (esetleg sztochasztikusan) tartalmazza (azaz egy kompakt rendszer, ahol a megadott adatok és feltételezések felhasználásával elvben bárki megkaphatja ugyanazt az eredményt),
 - a feltételezések levezethetők a biztosító eddigi tapasztalataiból, illetve a jelen gazdasági környezetből, előrejelzésekből (azaz a paraméterek vezéreljék a képzendő tartalékot, és ne a képzendő tartalék a paramétereket).